

«اگر با انسانی براساس حال موجود او رفتار کنید، از آنچه هست کمتر می‌شود. با او بر پایه آنچه می‌توانست باشد رفتار کنید، تا همان شود.»

گونه

یکی از بهترین راه‌های الهام بخشیدن و برانگیختن احساس خوب در مردم این است که به آن‌ها نشان دهیم چه کسی می‌توانند باشند. سال‌ها پیش یکی از مدیران گروه بیسبال نیویورک می‌خواست به بازیکنان تازه‌کار گروه بفهماند که بازی در آن تیم چه افتخاری است. پس به آن‌ها گفت: «بچه‌ها، پوشیدن لباس این تیم افتخاری است برای شما. پس هرگاه این لباس را می‌پوشید، مثل قهرمانان جهان بازی کنید.»

به اشخاص صفتی بایسته بدهید

|| به انتخاب: شهلا فهیمی ||

وقتی کسی را به صفتی نیک موصوف می‌کنیم می‌کوشد آن صفت یا خصیصه را در خود بپرورد. دست او را به جایی بند می‌کنیم که تاکنون بند نبوده است.

با انگشت گذاشتن بر توانایی اشخاص کمک‌شان کنید که مانند بازیکنان بیسبال با سربلندی و افتخار بازی کنند. یقین بدانید اگر کسی که مورد احترام ماست به ما بگوید می‌توانیم به قله‌ای بالاتر صعود کنیم، حتماً صعود خواهیم کرد. اگر مایلید کسی را برانگیزید که در تعالی خود بکوشد به این نکته‌ها توجه فرمایید:

برای مردم ارزش قائل باشید

دکتر **لوینگظون**، استاد پیشین مدرسه مدیریت هاروارد، بر این باور است که نظر و عقیده ما نسبت به اطرافیان تأثیری ژرف بر آن‌ها می‌گذارد. «عملکرد آدم‌ها در همان حدی است که می‌پندارند ما از آن‌ها انتظار داریم».

همه می‌کوشند. در میان مردم اعتبار و احترام پیدا کنند، پس چرا به مردم کمک نکنیم بر اعتبار خویش بیفزایند؟ هر کسی هم ارزش دارد و هم توانایی. اگر بکوشد به هر دو دست می‌یابد.

ارزشی را که برای کسی قائل هستید، در عمل نیز نشان دهید

وقتی ارج و احترام خود را در عمل به کسی نشان می‌دهید، تردید او نسبت به خودش از بین می‌رود. اینکه به فرزند نوجوان خود بگویید رانندگی‌اش خوب است، یک برخورد است و اینکه کلید ماشین را به او بدهید تا شبانه از آن استفاده کند، برخوردی دیگر. همین‌طور اگر می‌خواهید مدیری جدید که توانایی‌اش را ستوده‌اید عملکردی درخور ستایش داشته باشد، مسئولیتی مهم به او واگذار کنید. هیچ چیز به انسان آن قدر اطمینان خاطر نمی‌بخشد که ببیند کسی که مورد احترام اوست، در عمل از او حمایت می‌کند. این امر روحیه او را تقویت می‌کند و راه را بر کامیابی او می‌گشاید.

از گذشته‌ها بگذرید، به آینده بنگرید

نام‌ها، انگ‌ها و نام‌های خودمانی منفی گذشته، می‌توانند راه بالندگی و پیشرفت انسان را سد کنند. شاید برای همین است که در بسیاری از فرهنگ‌ها، در مراسم بزرگداشت اشخاص، نام یا عنوانی نو به او می‌دهند. نام نو نویدبخش آینده‌ای نو می‌شود.

نمونه‌ای جالب از این مورد را در فیلم و نمایشنامه «**مردی از لامانچا**» می‌بینیم. این فیلم بر پایه اثر

جاویدان **سروانتس** یعنی **دون کیشوت** ساخته شده است. **آلونزو**، قهرمان داستان، هوای شوالیه‌گری و عیاری در سر دارد، آن هم در روزگاری که عصر شوالیه‌گری پایان یافته است. آسیاب‌ها را غولانی می‌بیند و ردپای خرگوش‌ها را ردپای پهلوانان. جالب است که او زنی روسپی به نام **الدونزا** را نجات می‌دهد. **الدونزا** را که به نظر او زیبا می‌آید، **دولچینا** می‌نامد و هنر پهلوانی خود را با او می‌آزماید.

زن در آغاز از **آلونزو** نفرت دارد؛ زیرا تصور می‌کند که چون **آلونزو** از او و زندگی‌اش بیزار است مسخره‌اش می‌کند، اما با گذشت زمان پندار زن درباره خودش تغییر می‌کند و بارقه‌ای از امید بر دلش می‌تابد. و آن دم که پیرمرد در بستر مرگ می‌افتد، زن از او سپاسگزاری می‌کند؛ زیرا پیرمرد در او چیزی دیده است که خودش نتوانسته بود ببیند.

به اشخاص نام یا نام خودمانی تازه‌ای بدهید که نشانی از توانایی‌شان باشد

هایمن، یکی از بهترین کاپیتان‌ها و مربیان تیم تنیس استرالیا، تیم تنیس آن کشور را به مرتبتی رساند که در دنیا حریف نداشت. چگونه این کار را کرد؟ با تأکید بر آنچه خود، «روش تشویق‌آمیز» می‌نامید. برای نمونه، بازیکنی را که کند بازی می‌کرد «موشک» نام نهاد. بازیکنی دیگر را که بنیه‌ای ضعیف و نیرویی اندک داشت، «پرزور» نام گذاشت. این نام‌ها آن‌ها را تشویق کرد که بهتر بازی کنند. «موشک» **رادلیور** بود و «پرزور» **کن روز وال**، که هر دو قهرمان تنیس جهان شدند.

و در پایان

● بر ناکامی‌های گذشته اشخاص چشم بیوشید و به توان آینده‌شان چشم بدوزید.

● از خود بپرسید، این آدم چه ویژگی و توانایی منحصر به فردی دارد و چگونه می‌توان توانایی او را به دیگران شناساند.

● اگر کسی را شایسته می‌دانید، اعتقاد خویش به شایستگی او را در عمل نشان دهید.

● بسیاری از مردم پا را از آنچه در توان خود می‌پنداشته‌اند، فراتر می‌گذارند؛ به این سبب که کسی به آن‌ها گفته است استعداد و توانایی‌شان بیش از آن است که خود می‌پنداشته‌اند.

منبع

۱. ماکسول، جان (۱۳۹۰). دلی به دست آور، از ۲۵ راه، ترجمه عزیز کیانود. سازمان فرهنگی فراهان.